

بررسی تغییرات درون‌گونه‌ای جریل بلوچی (*Gerbillus nanus* Blanford, 1875) در محدوده استان هرمزگان

محمد رضا اشرفزاده^{*}، مریم پژوهشی گروه محیط زیست، دانشکده منابع طبیعی، دانشگاه علوم و فنون دریایی، خرمشهر
 محمود کرمی^{*}، استاد گروه محیط زیست، دانشکده منابع طبیعی، دانشگاه تهران، تهران
 جمشید درویش^{*}، استاد گروه زیست‌شناسی، دانشکده علوم، دانشگاه فردوسی، مشهد
 طبیه شاهی^{*}، کارشناس ارشد اداره کل محیط زیست استان هرمزگان
 طاهر قدیریان^{*}، کارشناس ارشد انجمن طرح سرزمین، تهران

چکیده

پژوهش حاضر، به منظور بررسی و مقایسه صفات ظاهری، جمجمه‌ای و دندانی و نیز مطالعه برخی ویژگی‌های بوم‌شناختی گونه جریل بلوچی (*Gerbillus nanus*) در سه منطقه (منطقه حفاظت شده گنو، شهرستان میناب و جزیره قشم) واقع در محدوده استان هرمزگان انجام گرفته است. به این منظور، تعداد ۴۱ نمونه جریل بلوچی با استفاده از تله‌های زنده‌گیر، از گستره زیستگاه‌های سه منطقه یاد شده جمع‌آوری گردید. تمامی نمونه‌های به دست آمده از محدوده مطالعاتی صرفاً در ارتفاعات کمتر از ۷۰۰ متر به دام افتادند. نتایج بررسی‌ها درصد بالای شب‌فعال بودن گونه را نشان می‌دهد. پس از جمع‌آوری نمونه‌ها، تعداد پنج صفت ظاهری و ۱۵ صفت جمجمه‌ای و دندانی برای تمامی نمونه‌های به دست آمده اندازه‌گیری و در ادامه نسبت‌های تمامی اندازه‌ها به طول سر و بدن محاسبه شد. برای بررسی وضعیت نرمال بودن داده‌ها از آزمون کولموگروف- اسمیرنوف استفاده گردید. برای تمامی اندازه‌ها و نسبت‌ها، آمار توصیفی محاسبه شد. نتایج نشان داد که در ۱۲ صفت از ۲۰ صفت بررسی شده، نمونه‌های منطقه حفاظت شده گنو از نمونه‌های دو منطقه دیگر بزرگتر هستند. همچنین در ۱۸ نسبت از ۲۱ نسبت اندازه‌گیری شده نمونه‌های جزیره قشم بزرگتر از نمونه‌های دو منطقه دیگر بودند. این در حالی است که نمونه‌های جزیره قشم در تعداد ۱۴ صفت اندازه‌گیری شده دارای میانگین‌های کوچکتری از دو منطقه دیگر هستند. به منظور نشان دادن اختلاف‌های معنی‌دار میان اندازه‌ها و نسبت‌های به دست آمده جمعیت‌های سه منطقه از آنالیز One-Way ANOVA استفاده گردید. در ضمن، برای مقایسه میانگین‌های گروه‌ها از آزمون دانکن استفاده شد. نتایج این تحلیل‌ها نشان داد که تعداد شش صفت از ۲۰ صفت اندازه‌گیری شده و ۱۴ نسبت از ۲۱ نسبت مورد بررسی در میان جمعیت‌های سه منطقه دارای اختلاف‌های معنی‌دار هستند. در مجموع، نتایج مطالعه حاضر احتمال وجود تغییرات درون‌گونه‌ای را در جمعیت‌های سه منطقه تأیید می‌کند.

واژه‌های کلیدی: جریل بلوچی، تغییرات درون‌گونه‌ای، استان هرمزگان

تشکيل نمی‌شود. در گونه‌های *G. aquilus* و *G. cheesmani* کف پاها حداقل در قسمتی از مو پوشیده شده است (Siah sarvie and Darvish, 2007). جریل بلوچی (Baluchistan Gerbil) با نام علمی *Gerbillus nanus* Blanford, 1875 (Pradhan and Talmale, 2009; Agrawal, 2000) از شمال غرب هندوستان، پاکستان، جنوب افغانستان (Shank, 2008)، ایران تا شبه جزیره عربستان، عراق، اردن، فلسطین اشغالی و شمال آفریقا تا مراکش (Aulagnier and Thevenot, 1986) و جنوب در صحراء نیجر، شمال شرق مالی (Dobigny *et al.*, 2002; Dobigny *et al.*, 2001) پراکنش دارد (شکل ۱). بر اساس مطالعات Granjon و همکاران (۲۰۰۸) این گونه بومی کشورهای افغانستان، الجزایر، چاد، هندوستان، ایران، عراق، مالی، موریتانی، مراکش، نیجر، عمان، پاکستان، عربستان سعودی، تونس، امارات متحده عربی و یمن بوده و حضور این گونه در کشورهای بحرین، کویت، قطر و همچنین غرب صحرانامشخص بیان شده است. بر اساس مطالعه Brohi و Fakhri (۲۰۰۶) جریل بلوچی به همراه سنجاب بلوچی، گونه‌های پستاندار غالب در پارک ملی هین گل (Hingol) در محدوده استان بلوچستان کشور پاکستان هستند. یافته‌های این مطالعه نشان می‌دهد که گونه جریل بلوچی در این نواحی در زیستگاه‌های سنگلاخی، صخره‌ای و شنی و در زمین‌های کشاورزی زیست دارد. طبق مطالعات جریل (۲۰۰۸) Environment Agency-Abu Dhabi

مقدمه

در تقسیم‌بندی که Reeder و Wilson (۲۰۰۵) برای راسته جوندگان بیان کردند، خانواده Muridae را به همراه پنج خانواده دیگر در بالاخانواده Muroidea قرار دادند. در این تقسیم‌بندی برای خانواده Muridae تعداد پنج زیرخانواده بیان شده است، که از این میان زیرخانواده Gerbillinae در برگیرنده تعداد ۱۰۳ گونه است. جنس *Gerbillus Desmarest*, 1804 یکی از متنوع‌ترین گروه‌های جوندگان ساکن در زیستگاه‌های خشک و نیمه‌خشک شمال و شرق آفریقا، شبه جزیره عربستان، ایران، افغانستان، پاکستان و هند است (Nowak, 1991; Abu Baker and Amr, 2003). (۱۹۷۵) Ellerman تعداد ۳۷ گونه، (۱۹۸۳) Lay تعداد ۶۲ گونه را برای جنس *Gerbillus* معرفی کردند. همچنین، Wilson و Reeder (۲۰۰۵) تعداد ۳۸ گونه را برای این جنس نام برده‌اند.

چهار گونه از جنس *Gerbillus* از کشور ایران گزارش شده است: *G. nanus* Blanford, 1875 (Harrison and Bates, 1991; Darvish *et al.*, 2006) در جنوب *G. aquilus* Schlitter and Setzer, 1972 شرق ایران، *G. mesopotamiae* Harrison, 1956 و *G. cheesmani* Thomas, 1919 در جنوب غربی ایران. در دو گونه *G. mesopotamiae* و *G. nanus* اما در گونه کف پا برنه و فاقد مو است، در انتهای دُم، دسته موهای انتهایی *G. mesopotamiae*

Volobouev و همکاران (۱۹۹۵) بیان کردند که *G. nanus* احتمالاً دارای یک سری شکل‌های ریختی و کاریوتیپی متنوعی است که می‌تواند نشان‌دهنده وجود گونه‌زایی باشد. در این مطالعه، توزیع جغرافیایی وسیع گونه مورد توجه قرار گرفته، سه تیپ ریختی و دو تیپ کروموزومی در نمونه‌های مورد مطالعه (دو تیپ از عربستان و یک تیپ از پاکستان) تشریح می‌شود. این گونه بر اساس ارزیابی‌های صورت گرفته در ردۀ کمترین نگرانی (Lc or Least Concern) اتحادیه بین‌المللی IUCN قرار گرفته است (Granjon *et al.*, 2008). در این پژوهش، به بررسی و مقایسه برخی ویژگی‌ها، به ویژه صفات ظاهری، جمجمه‌ای و دندانی و مواردی از اوضاع بوم‌شناختی گونه *G. nanus* در محدوده سه منطقه شامل منطقه حفاظت‌شده گنو، جزیره قشم و شهرستان میناب در استان هرمزگان پرداخته شده است.

بلوچی نسبت به *G. cheesmani* در سطح امارات متحده عربی نادرتر بوده، فقط در موقعیت‌های محدودی در العین و ابوظبی مشاهده می‌شود.

Misonne (۱۹۵۹) جریل بلوچی را از جنوب شرق و جنوب ایران تا بندرعباس گزارش نموده است. Bates و Harrison (۱۹۹۱) و Panteleyev (۱۹۹۸) این گونه را از بخش‌های مرکزی و جنوبی ایران و اعتماد (۱۳۵۷) این گونه را از بخش‌های جنوبی، تا جنوب شرق و تا بخش‌هایی از طبس گزارش نموده‌اند. Darvish و همکاران (۲۰۰۶) گستره پراکنش این گونه را تا کашمر و جاجرم، به عنوان شمالی‌ترین محدوده پراکنش گونه در سطح جهان، بیان نمودند.

یافته‌های Bates و Harrison (۱۹۹۱) جریل بلوچی را گونه‌ای چند ریختی معرفی می‌کنند، که نشان‌دهنده تغییرات در خور توجّهی در صفات جمجمه‌ای و ظاهری آن در موقعیت‌های جغرافیایی متفاوت است.

شکل ۱- پراکنش *G. nanus* در سطح جهان (Granjon *et al.*, 2008)

مطالعاتي در اين منطقه از سطح دريا تا بيش از ۲۱۰۰ متر متغير است. حداکثر دماي ساليانه در اين منطقه حدود ۳۳/۲ درجه و حداقل دماي ساليانه ۱۹/۹ درجه سانتي گراد و متوسط بارندگي ساليانه در ايستگاه سينوپتيك ميناب حدود ۲۲۱ ميلى متر برآورد شده است. پوشش گياهی منطقه از نوع رویش‌های سازگار به آب و هوای گرمسیری است (استانداری هرمزگان، ۱۳۸۶).

سومین منطقه، جزيره قشم بزرگترین و پُر جمعیت‌ترین جزيره ايران، با وسعتی حدود ۱۵۴۲ کيلومتر مربع در ۲۰ کيلومتری جنوب غرب بندرعباس در تنگه هرمز و در موقعیت جغرافیایي ۲۶ درجه و ۵۷ دقیقه عرض شمالی و ۵۶ درجه و ۱۶ دقیقه طول شرقی در قرار دارد. طول جزيره ۱۱۵ کيلومتر و عرض آن بين ۱۰ تا ۳۵ کيلومتر متغير است. بلندترین نقطه جزيره در ۳۵ کيلومتری شرق باسعيده به نام کيش کوه يا کوه نمکدان با ارتفاع ۳۹۷ متر است. ميانگين دماي سالانه، ميانگين بارندگي و ميانگين سالانه رطوبت نسبی در جزيره قشم به ترتيب ۲۷/۲ درجه سانتي گراد، ۲۲۹ ميلى متر و ۶۷/۷ درصد برآورد شده است. پوشش گياهی جزيره قشم به طور عمده متاثر از ناحيه رویشي عمان- سندي است (قديريان و اشرفزاده، ۱۳۸۶).

روش نمونه‌برداری: در مجموع تعداد ۸۵ تله زنده‌گير (تله‌های شرمن مدل تاشو با ابعاد ۲۳×۹×۸ سانتي متر، تله‌های سنتی ساخت داخل و تله‌های هوهارت با ابعاد ۶۵×۱۸×۱۸ سانتي متر و ۴۵×۱۳×۱۳ سانتي متر) در ۳۰ ايستگاه ترانسکت گذاري در منطقه حفاظت شده گنو، ۳۵ ايستگاه در محدوده شهرستان ميناب و ۲۰ ايستگاه در جزيره قشم به گونه‌ای قرار

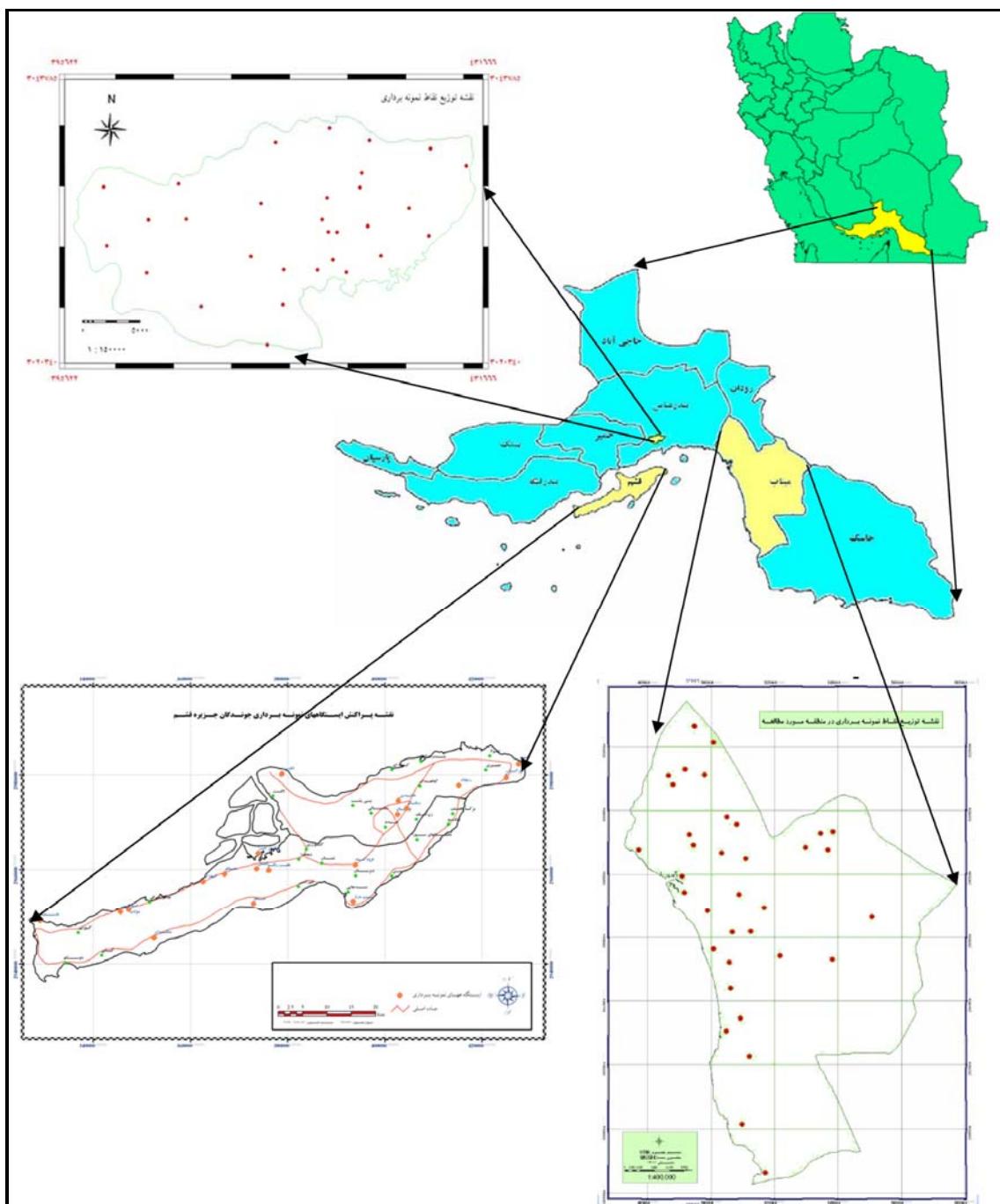
مواد و روش‌ها

مطالعات صحرايی پژوهش حاضر در محدوده سه منطقه، شامل: منطقه حفاظت شده گنو، شهرستان ميناب و شهرستان قشم (شکل ۲) و بين سال‌های ۱۳۸۴ تا ۱۳۸۷ صورت گرفته است. منطقه حفاظت شده گنو با وسعت حدود ۴۲۳۵۶ هكتار در ۳۰ کيلومتری شمال غربي شهر بندرعباس و در موقعیت جغرافیایي ۲۷ درجه و ۱۱ دقیقه تا ۲۷ درجه و ۴۲ دقیقه عرض شمالی و ۵۵ درجه و ۴۶ دقیقه تا ۵۶ درجه و ۲۶ دقیقه طول شرقی در گستره ارتفاعی حدود ۵۰ تا ۲۳۴۷ متر (از سطح دريا) واقع شده است. متوسط بارندگي ساليانه در اين منطقه در ارتفاعات بالاي ۱۵۵۰ متر ۳۷۰ ميلى متر و برای ارتفاعات پايان تر ۲۵۷/۵ ميلى متر و متوسط دما نيز ۲۶/۸ درجه سانتي گراد است. بخشی از بارندگي در ارتفاعات بالاي ۲۰۰۰ متر به صورت برف ريزش می‌کند. قرار گرفتن منطقه در مرز تحول رویش‌های گياهی ناحيه ايراني - توراني به صحرايی - سندي و در يك كلام، تنوع گونه‌ای قابل ملاحظه (به ويژه رُستني‌ها) آن سبب شده که منطقه در سطح ملي و شايد جهانی به عنوان يك منطقه معرف بی‌نظير مورد توجه قرار گيرد (زهزاد و مجنوانيان، ۱۳۷۶). تاکنون حدود ۵۱۶ گونه گياهی (نجفي شبانکاره و همكاران، ۱۳۸۴) و بيش از ۲۵ گونه پستاندار و ۶۰ گونه پرنده در منطقه شناسايي شده‌اند (اشرفزاده و همكاران، ۱۳۸۹).

شهرستان ميناب، به عنوان دومين منطقه مورد مطالعه، با مساحت تقريري ۷۴۹۴/۷ کيلومتر مربع در موقعیت جغرافیایي ۲۷ درجه و ۹ دقیقه عرض شمالی و ۵۷ درجه و ۴ دقیقه طول شرقی در حاشیه ساحلی دریای عمان قرار گرفته است. دامنه ارتفاعی محدوده

تله‌ها عصرها قبل از غروب آفتاب کار گذاشته و صبح روز بعد کنترل می‌شدند. در بعضی مواقع نیز تله‌ها صبح کار گذاشته و عصرها قبل از غروب آفتاب کنترل می‌شدند.

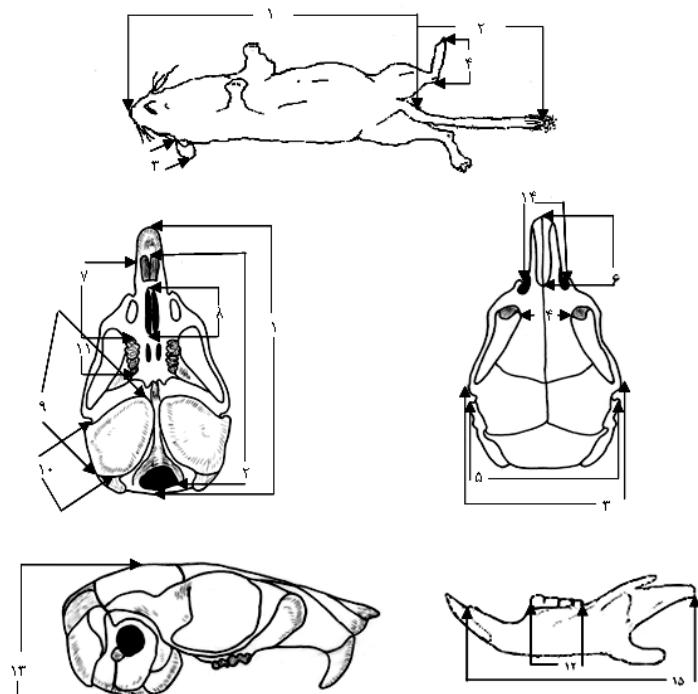
گرفتند که وضعیت‌های مختلف پوشش گیاهی، ارتفاع و اقلیم پوشش داده شود. به طور عمده، از بادام زمینی، مخلوط بادام زمینی و کره گیاهی و خرما، مخلوط گرد و پنیر و کره گیاهی، دانه‌های آفتابگردان و گندم به عنوان طعمه برای به دام انداختن گونه استفاده گردید.

شکل ۲- موقعیت محدوده مطالعاتی در کشور و استان همراه با توزیع مکان‌های نمونه‌برداری

۵- پهناي جعبه جمجمه (CW)؛ ۶- طول استخوان بيني (LN)؛ ۷- طول دياستما (LD)؛ ۸- طول شكاف کامي قدامي (LPF)؛ ۹- طول صندوق صماخ (WTB)؛ ۱۰- عرض صندوق صماخ (LTB)؛ ۱۱- طول رديف دندان‌هاي آسياي بالا (UCH)؛ ۱۲- طول رديف دندان‌هاي آسياي پايين (LCH)؛ ۱۳- ارتفاع جمجمه (HS)؛ ۱۴- پهناي پوزه در جمجمه (WR)؛ ۱۵- طول فك پايين (LM). برای محاسبه وزن از ترازووهای با مقیاس ۱۰۰ گرم و ۵۰۰ گرم استفاده شد. همچنین، اندازههای ظاهري تا ۰/۱ میلی‌متر و بوسیله کولیس (Khaje and Meshkani, 2010; Mirshamsie et al., 2007; Moradi and Kivanc, 2003؛ اشرف‌زاده و همکاران، ۱۳۸۰) (شکل ۳).

شناسي اي گونه‌ها: جوندگان به دام افتاده با استفاده از کليدهای Baker و Abu (۲۰۰۳)، Bates و Harrison (۱۹۹۱)، Corbet (۱۹۷۸) و اعتماد (۱۳۵۷) شناسايي شدند. در اين پژوهش، نمونه‌ها بر اساس صفات ظاهري جنسی و شكل دندان‌ها به گروه‌های سنی بالغ و نابالغ تقسيم شدند و تنها نمونه‌های بالغ در تجزيه و تحليل‌هاي آماري به كار رفتند (Mirshamsi et al., 2007; Moradi and Kivanc, 2003؛ مؤمن‌زاده و همکاران، ۱۳۸۰). اندازه‌های ظاهري بررسی شده عبارتند از: ۱- طول سر و بدن (HBL)؛ ۲- طول دم (TL)؛ ۳- طول گوش (EL)؛ ۴- طول پاي عقب (HFL)؛ ۵- وزن (W_{gr}) (شکل ۳). اندازه‌های جمجمه‌ای و دنداني: ۱- طول اکسی پيتونازال (OL)؛ ۲- طول کنديل و بازاال (CL)؛ ۳- پهناي زيگوماتيك (ZW)؛ ۴- فاصله بين حدقه‌اي

شکل ۳- صفات ريخت‌سنگي اندازه‌گيری شده در *G. nanus*

ارتفاعی تا ارتفاع کمتر از ۷۰۰ متر به دست آمدند و از مکان‌های نمونه‌برداری بالاتر از این ارتفاع صید نشدند. نمونه‌ها در هر سه منطقه عمده‌تاً در زیستگاه‌های با شرایط سخت، به‌ویژه در مناطق نیمه بیابانی، زمین‌های شوره‌زار و خصوصاً نواحی گرم و مرطوب گستره خلیج- عمانی به دست آمدند. این گونه در منطقه حفاظت شده گنو در تیپ‌های گیاهی پرخ- گروچ- پیچک، ترات- شور- گروچ و قیچ- گروچ- پرخ- پیچک به دام افتاد. همه نمونه‌ها فقط توسط تله‌هایی که در شب فعال بودند، به‌دام افتادند و در طول روز صید نشدند. این یافته احتمالاً می‌تواند نشان‌دهنده درصد بالای شب‌فعال بودن گونه در منطقه باشد.

جدول‌های ۱ و ۲ آمار توصیفی مربوط به اندازه‌ها و نسبت‌های به‌دست آمده از جمعیت‌های *G. nanus* در سه منطقه را نشان می‌دهند. بررسی این داده‌ها نشان داد که تقریباً میانگین بیشتر اندازه‌های ظاهری، جمجمه‌ای و دندانی به‌دست آمده در نمونه‌های منطقه حفاظت شده گنو، بزرگتر از نمونه‌های منطقه میناب و قشم است. با توجه به نتایج به‌دست آمده از آنالیز One-Way ANOVA میان برخی از اندازه‌های ظاهری، جمجمه‌ای و دندانی جمعیت‌های سه منطقه اختلاف‌های معنی‌داری وجود دارد. این آزمون نشان داد میان صفات ظاهری طول سر و بدن (HBL) و طول گوش (EL) در جمعیت‌های سه منطقه اختلاف‌های معنی‌داری وجود دارد ($P < 0.05$ *). اما اختلاف میان طول دم (TL)، طول پا (HFL) و وزن (W) در جمعیت‌های سه منطقه معنی‌دار نیست ($P > 0.05$). بر

روش‌های آماری: تمامی تحلیل‌های این پژوهش با نرم‌افزار SPSS 11.5 و Excel انجام شد. برای بررسی وضعیت نرمال بودن داده‌ها از آزمون کولموگروف- اسمیرنوف استفاده گردید. آمار توصیفی مربوط به تمامی صفات ریخت‌سنگی ظاهری، جمجمه‌ای و دندانی و نسبت‌های به دست آمده محاسبه گردید. برای بررسی معنی‌داری اختلاف میان تمامی اندازه‌های ظاهری، جمجمه‌ای و دندانی جمعیت‌های سه منطقه، از آزمون One-Way ANOVA و برای مقایسه میانگین‌های گروه‌ها از آزمون دانکن استفاده شد. در بعضی موارد، نقش نسبت‌ها برای شناسایی و بررسی گونه‌ها و جمعیت‌های آنها مهمتر از نقش خود اندازه‌هاست. بنابراین، نسبت همه اندازه‌های به‌دست آمده به طول سر و بدن، به‌علاوه چند نسبت دیگر به عنوان یکی از موارد مطرح شده در مطالعات پیشین (اشرف‌زاده و همکاران، ۱۳۸۶؛ Khaje and Meshkani, 2010) بودن اختلاف این نسبت‌ها در میان جمعیت‌های سه منطقه از آزمون One-Way ANOVA و برای مقایسه میانگین‌های گروه‌ها از آزمون دانکن استفاده شد.

نتایج

با نمونه‌برداری‌های صورت گرفته در سطح محدوده مطالعاتی در مجموع تعداد ۴۱ نمونه *G. nanus* (منطقه حفاظت شده گنو: ۱۹ نمونه؛ میناب: ۱۶ نمونه؛ قشم: ۶ نمونه) جمع‌آوری گردید. نمونه‌های به‌دست آمده در میناب و منطقه حفاظت شده گنو از پایین‌ترین نقاط

اساس آزمون دانکن، طول سر و بدن (HBL) نمونه‌های مربوط به گنو با اختلاف معنی‌داری از نمونه‌های میناب و قسم بزرگتر هستند ($P<0.05$ ، $P<0.01$). همچنین طول گوش (EL) در نمونه‌های جزیره قشم با اختلاف معنی‌داری از نمونه‌های گنو و میناب کوچکتر است.

ميانگين بيشتر اندازه‌های صفات ظاهری در نمونه‌های منطقه حفاظت شده گنو بزرگتر از نمونه‌های دو منطقه دیگر است.

جدول ۱- آمار توصيفي ۲۰ صفت (mm) اندازه‌گيری شده در نمونه‌های بالغ *G. nanus*

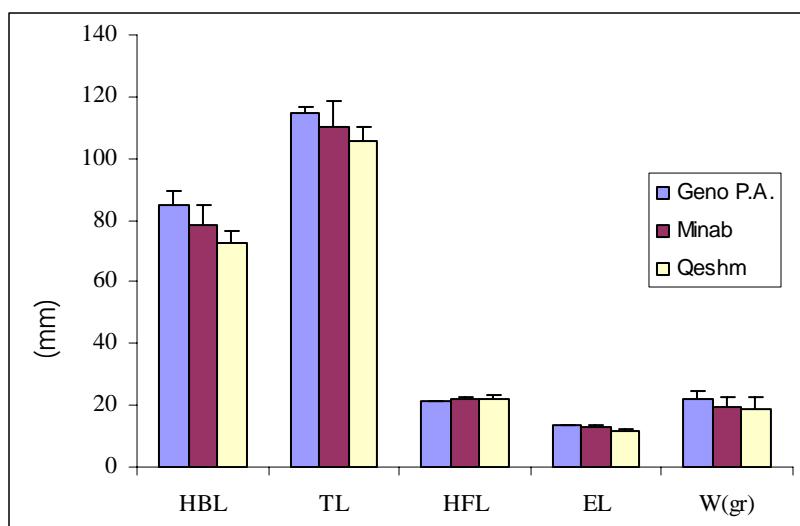
character	N	منطقه حفاظت شده گنو					شهرستان میناب					جزیره قشم				
		Mean	SD	Min	Max	N	Mean	SD	Min	Max	N	Mean	SD	Min	Max	
HBL	19	84.689	4.487	76.43	89.74	16	78.648	6.243	64.3	87.18	6	72.6140	3.8561	67.74	78.26	
TL	19	114.607	1.853	111.33	117.35	16	109.930	8.796	92.65	123.65	6	105.6800	4.4211	98.42	110.34	
HFL	19	21.473	0.136	21.23	21.64	16	22.211	0.623	21.28	23.15	6	22.3000	0.8325	21.38	23.12	
EL	19	13.486	0.098	13.36	13.67	16	13.109	0.452	12.58	13.82	6	11.9000	0.5820	11.24	12.68	
W(gr)	19	22.011	2.890	17.67	25.73	16	19.660	3.017	15.34	24.4	6	18.8980	3.6934	15.64	23.36	
OL	19	26.213	0.434	25.32	26.74	16	26.1680	0.623	25.4	27.64	6	26.0200	0.2203	25.76	26.2	
CL	19	23.696	0.462	22.97	24.18	16	23.684	1.166	22.2	25.32	6	22.9360	0.7204	21.82	23.63	
ZW	19	14.235	0.240	13.75	14.57	16	14.218	0.474	13.47	14.89	6	14.0420	0.2802	13.67	14.38	
LW	19	4.793	0.086	4.68	4.93	16	4.723	0.157	4.45	4.92	6	4.9660	0.4358	4.88	5.11	
CW	19	13.026	0.142	12.74	13.27	16	12.229	0.459	11.24	12.74	6	13.0480	0.6143	12.56	13.74	
LN	19	11.845	0.155	11.74	12.32	16	11.570	0.514	10.62	12.21	6	11.4420	0.6931	11.23	11.98	
LD	19	6.383	0.209	6.24	6.98	16	6.379	0.240	6.15	6.89	6	6.3940	0.1214	6.21	6.54	
LPF	19	4.383	0.179	3.87	4.52	16	4.183	0.301	3.75	4.71	6	4.2820	0.2556	3.87	4.56	
LTB	19	10.243	0.095	10.13	10.43	16	9.509	0.836	8.25	10.72	6	10.0480	0.3933	9.42	10.34	
WTB	19	7.684	0.144	7.45	7.96	16	7.174	0.314	6.85	7.83	6	7.5620	0.2005	7.24	7.78	
UCH	19	3.783	0.091	3.63	3.96	16	3.902	0.363	3.36	4.65	6	3.5260	0.1964	3.27	3.78	
LCH	19	3.707	0.093	3.54	3.84	16	3.649	0.248	3.42	4.21	6	2.9060	1.3271	0.54	3.68	
HS	19	10.539	0.142	10.25	10.72	16	10.855	0.451	10.25	11.9	6	9.8920	0.2852	9.68	10.38	
WR	19	3.231	0.132	2.50	2.97	16	3.426	0.203	3.10	3.72	6	3.4680	0.2932	3.16	3.87	
LM	19	12.909	0.123	12.73	13.18	16	12.511	0.706	10.91	13.56	6	12.5700	0.5113	11.87	13.24	

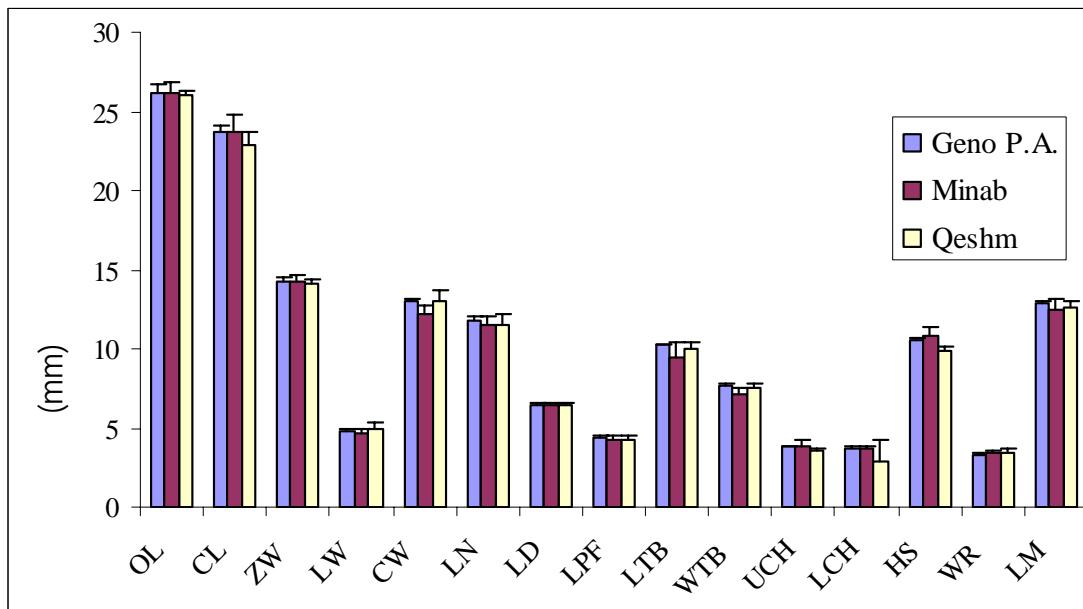
(UCH) در نمونه‌های میناب با اختلاف معنی‌داری از نمونه‌های گنو و قسم بزرگتر است ($P<0.05$). ارتفاع جمجمه (HS) در نمونه‌های جزیره قشم با اختلاف معنی‌داری از نمونه‌های میناب و گنو کوچکتر است ($P<0.01$ ، $P<0.05$). همان‌طور که شکل ۵ نشان می‌دهد، در اغلب اندازه‌های جمجمه‌ای به دست آمده، میانگین صفات نمونه‌های منطقه حفاظت شده گنو، بزرگتر از نمونه‌های دو منطقه دیگر است.

همچنین، از میان اندازه‌های جمجمه‌ای و دندانی به دست آمده در سه منطقه، تنها صفات CW، HS و WTB اختلاف‌های معنی‌داری با هم دارند ($P<0.01$ ، $P<0.05$). بر این اساس، پهنه‌ای جعبه جمجمه (CW) و عرض صندوق صماخ (WTB) در نمونه‌های میناب با اختلاف‌های معنی‌داری از نمونه‌های دو منطقه دیگر کوچکتر هستند ($P<0.05$). طول ردیف دندان‌های آسیای بالا ($P<0.01$).

جدول ۲- آمار توصیفی نسبت‌های ثبت شده در *G. nanus*

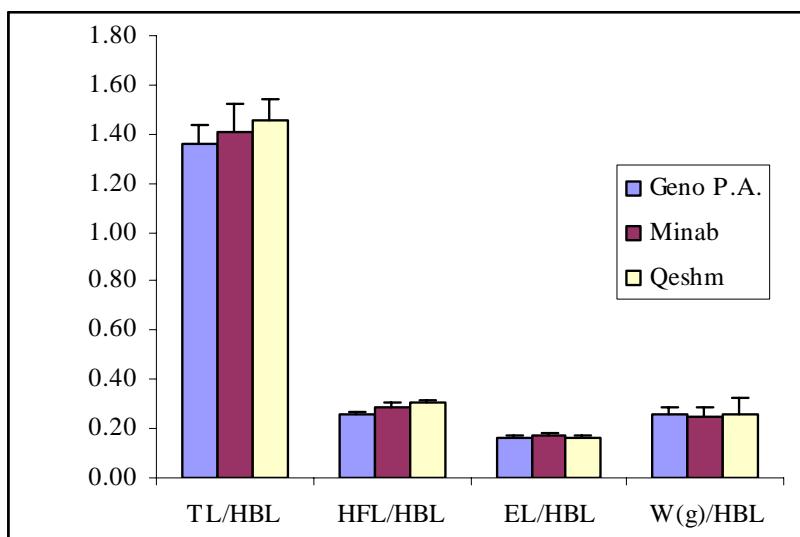
Ration	منطقه حفاظت شده گنو					شهرستان میناب					جزیره قشم				
	N	Mean	SD	Min	Max	N	Mean	SD	Min	Max	N	Mean	SD	Min	Max
TL/HBL	19	1.3571	0.0825	1.2509	1.5099	16	1.4027	0.1243	1.2738	1.6058	6	1.4577	0.0798	1.3600	1.5698
HFL/HBL	19	0.2542	0.0137	0.2407	0.2826	16	0.2839	0.0215	0.2619	0.3309	6	0.3075	0.0126	0.2880	0.3195
EL/HBL	19	0.1596	0.0081	0.1515	0.1753	16	0.1677	0.0149	0.1443	0.2022	6	0.1640	0.0047	0.1574	0.1701
W(g)/HBL	19	0.2596	0.0288	0.2204	0.2966	16	0.2502	0.0342	0.0342	0.2935	6	0.2624	0.0621	0.2028	0.3448
LD/OL	19	0.2436	0.0094	0.2345	0.2634	16	0.2400	0.0083	0.0083	0.2534	6	0.2457	0.0050	0.2407	0.2539
UCH/CL	19	0.1597	0.0042	0.1513	0.1654	16	0.1652	0.0192	0.0192	0.2095	6	0.1537	0.0064	0.1444	0.1617
OL/HBL	19	0.3102	0.0156	0.2917	0.3389	16	0.3405	0.0357	0.0357	0.4299	6	0.3590	0.0167	0.3341	0.3803
CL/HBL	19	0.2805	0.0156	0.2633	0.3140	16	0.3029	0.0292	0.0292	0.3733	6	0.3167	0.0218	0.2894	0.3488
ZW/HBL	19	0.1685	0.0087	0.1600	0.1871	16	0.1819	0.0167	0.0167	0.2236	6	0.1939	0.0129	0.1771	0.2123
LW/HBL	19	0.0567	0.0027	0.0528	0.0615	16	0.0604	0.0055	0.0055	0.0728	6	0.0742	0.0084	0.0624	0.0833
CW/HBL	19	0.1542	0.0078	0.1461	0.1688	16	0.1566	0.0161	0.0161	0.1950	6	0.1803	0.0156	0.1605	0.2028
LN/HBL	19	0.1426	0.0075	0.1348	0.1570	16	0.1444	0.0169	0.0169	0.1899	6	0.1470	0.0141	0.1323	0.1678
LD/HBL	19	0.0756	0.0045	0.0699	0.0822	16	0.0815	0.0064	0.0064	0.0956	6	0.0883	0.0051	0.0824	0.0965
LPF/HBL	19	0.0519	0.0035	0.0435	0.0566	16	0.0536	0.0063	0.0063	0.0642	6	0.0591	0.0055	0.0535	0.0673
LTB/HBL	19	0.1212	0.0061	0.1146	0.1328	16	0.1212	0.0100	0.0100	0.1376	6	0.1389	0.0117	0.1204	0.1526
WTB/HBL	19	0.0909	0.0044	0.0854	0.0994	16	0.0917	0.0074	0.0074	0.1089	6	0.1044	0.0071	0.0418	0.1113
UCH/HBL	19	0.0448	0.0023	0.0416	0.0491	16	0.0499	0.0059	0.0059	0.0612	6	0.0487	0.0044	0.0418	0.0528
LCH/HBL	19	0.0439	0.0019	0.0416	0.0473	16	0.0467	0.0054	0.0054	0.0582	6	0.0395	0.0178	0.0080	0.0508
HS/HBL	19	0.1247	0.0061	0.1192	0.1374	16	0.1390	0.0150	0.0150	0.1733	6	0.1365	0.0075	0.1250	0.1434
WR/HBL	19	0.0323	0.0017	0.0297	0.0353	16	0.0438	0.0044	0.0044	0.0515	6	0.0479	0.0056	0.0414	0.0545
LM/HBL	19	0.1528	0.0077	0.1451	0.1675	16	0.1603	0.0183	0.0183	0.1960	6	0.1733	0.0071	0.1640	0.1822

شکل ۴- مقایسه اندازه صفات ظاهری در جمیعت‌های *G. nanus* سه منطقه

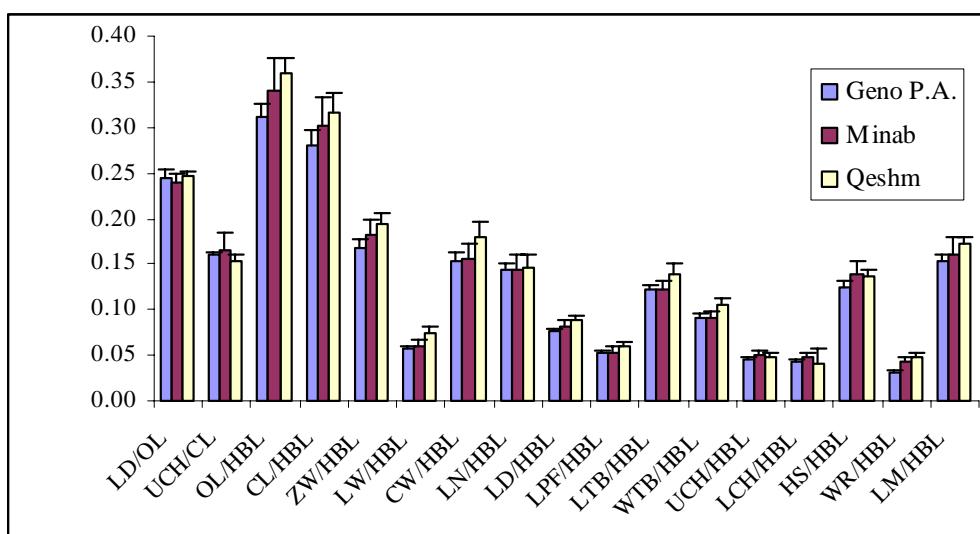
شکل ۵- مقایسه اندازه های جمجمه ای و دندانی در جمعیت های *G. nanus* سه منطقه

نسبت ZW/HBL دارای اختلاف معنی داری هستند ($*P<0.05$ ، $**P<0.01$)، اما جمعیت میناب از این نظر با هیچ کدام از دو گروه دیگر دارای اختلاف معنی داری نیست ($P>0.05$). جمعیت گنو از نظر نسبت OL/HBL و HS/HBL با دو جمعیت دیگر دارای اختلاف معنی داری است ($*P<0.05$). نسبت های CL/HBL و LN/HBL، LD/OL، LCH/HBL هیچ یک از مناطق دارای اختلاف معنی داری نیستند ($P>0.05$). نسبت های LD/HBL و WR/HBL در هر سه منطقه دارای اختلاف های معنی داری هستند ($*P<0.05$ ، $**P<0.01$). نسبت UCH/HBL در جمعیت های میناب و گنو دارای اختلاف معنی داری است ($*P<0.05$)، اما جمعیت قشم از این نظر با دو منطقه دیگر اختلاف معنی داری ندارد ($P>0.05$). همانطور که شکل های ۶ و ۷ نشان می دهند، میانگین اغلب نسبت های به دست آمده در جمعیت جزیره قشم بزرگتر از جمعیت های دو منطقه دیگر است.

بر اساس تحلیل های آماری، نسبت طول دم به طول سر و بدن (TL/HBL)، نسبت طول گوش به طول سر و بدن (EL/HBL) و نسبت وزن به طول سر و بدن (W_g/HBL) در میان جمعیت های سه منطقه اختلاف معنی داری ندارند ($P>0.05$). نسبت طول پای عقب به طول سر و بدن (HFL/HBL) در هر سه منطقه دارای اختلاف های معنی داری است ($*P<0.05$ ، $**P<0.01$). جمعیت های گنو و جزیره قشم از نظر نسبت CL/HBL و LM/HBL دارای اختلاف معنی داری هستند ($*P<0.05$)، اما جمعیت میناب از این نظر با هیچ کدام از دو گروه دیگر دارای اختلاف معنی داری نیست ($P>0.05$). جمعیت قشم از نظر CW/HBL و LPF/HBL با دو جمعیت دیگر دارای اختلاف معنی داری است ($*P<0.05$). جمعیت قشم از نظر WTB/HBL و LW/HBL دیگر دارای اختلاف معنی داری است ($*P<0.05$). جمعیت های گنو و جزیره قشم از نظر

شکل ۶- مقایسه نسبت اندازه‌های ظاهری به طول سر و بدن در جمیعت‌های سه منطقه

شکل ۷- مقایسه نسبت‌های اندازه‌های جمجمه‌ای به طول سر و بدن در جمیعت‌های سه منطقه

سخت؛ به ویژه زمین‌های سنگلاخی و سخت و شوره‌زارهای گستره خلیج- عمانی به دست آمد. به هر حال، به دام افتادن این گونه در مناطق یاد شده، احتمالاً نشان‌دهنده مقاومت زیستگاهی بالای این حیوان است. این گونه در تمامی محدوده مطالعاتی صرفاً در ارتفاعات کمتر از ۷۰۰ متر و تنها در طول شب به دام افتاد که موافق یافته‌های Siahsarvie و Darvish

بحث و نتیجه‌گیری

بر اساس مطالعات پیشین (اشرفزاده و همکاران، ۱۳۸۹؛ اشرفزاده و همکاران، ۱۳۵۷؛ Fakhri, 2006; Abu Baker and Amr, 2003; Harrison and Bates, 1991) این گونه در محدوده مطالعاتی به طور عمده در زیستگاه‌های با شرایط

(۲۰۰۷) نشان از حضور دو تیپ ریختی به صورت هم‌جا در مناطق مختلف کشور دارد (۱- تیپ ریختی با دم بلند: نسبت طول دم به طول سر و بدن بیش از $1/40$ ؛ ۲- تیپ ریختی با دم کوتاه: نسبت طول دم به طول سر و بدن کمتر از $1/30$). موافق یافته‌های Siah sarvie و Darvish (۲۰۰۷) بر اساس نتایج به دست آمده در مطالعه حاضر به طور متوسط حدود $93/74$ درصد (حدود 58 درصد نمونه‌های میناب، $58/33$ درصد نمونه‌های منطقه حفاظت شده گنو و بیش از 75 درصد نمونه‌های جزیره قشم) نمونه‌های صیده شده از هر سه منطقه در تیپ ریختی اول قرار گرفتند. در هر حال، متوسط نسبت طول دم به طول سر و بدن (TL/HBL) برای نمونه‌های منطقه حفاظت شده گنو حدود $1/36$ ، میناب $1/40$ و قشم $1/46$ به دست آمد. آنچه در اينجا مورد توجه قرار می‌گيرد، اينکه موافق نتایج مطالعات Darvish و Siah sarvie (۲۰۰۷)، Bates و Volobouev و همكاران (۱۹۹۵) و Harrison و Amr (۱۹۹۱) که وجود پديده چند ریختی را در جمعیت‌های *G. nanus* مورد توجه قرار می‌دهند، احتمال حضور تیپ‌های ریختی متتنوع و نشانه‌هایی از گونه‌زايی در جمعیت‌های سه منطقه وجود دارد که البته اين نيازمند مطالعات دقيق تر بهويژه با انجام مطالعات ملکولي در سطح زيستگاه‌های کشور است.

Baker و Fakhri (۲۰۰۶) و Abu (۲۰۰۷) احتمالاً می‌تواند نشان‌دهنده درصد بالای فعالیت‌های گونه در طول شب باشد. از نظر وزنی بزرگ‌ترین نمونه به دست آمده مربوط به منطقه حفاظت شده گنو با وزن حدود $25/73$ گرم و کوچک‌ترین نمونه بالغ نيز با وزن $15/34$ گرم مربوط به شهرستان ميناب است. تحليل‌های آماري نشان داد که گچه در اكثرا اندازه‌های ظاهري و جمجمه‌اي نمونه‌هاي منطقه حفاظت شده گنو، بزرگ‌تر از نمونه‌های دو منطقه ديگر بودند، اما تنها اختلاف‌های ميان HBL، WTB، HS، UCH، CW، EL سه منطقه معني دار بودند. با اين حال، پس از بررسی آماري نسبت‌های به دست آمده، مشخص گردید که از ميان 21 نسبت مورد بررسی، 14 نسبت در ميان جمعیت‌های سه منطقه دارای اختلاف‌های معني دار هستند، که اين خود می‌تواند نشان‌دهنده اهميت بررسی نسبت‌ها و نقش آنها در مطالعات تغييرات درون‌گونه‌اي باشد. بررسی جدول 2 و شكل‌های 6 و 7 نشان مي‌دهد که ميانگين اغلب نسبت‌های به دست آمده در نمونه‌های جزيره قشم بزرگ‌تر از نمونه‌های دو منطقه ديگر بوده، اين ميانگين‌ها در منطقه حفاظت شده گنو اغلب کوچک‌ترین اعداد را در مقايسه با دو منطقه ديگر به خود اختصاص مي‌دهد. یافته‌های Siah sarvie و

منابع

اعتماد، ا. (۱۳۵۷) پستانداران ايران، جلد ۱ (جوندگان و کلید تشخيص آنها). انجمن ملي حفاظت منابع طبيعى و محیط انسانی، تهران.

استانداری هرمزگان (۱۳۸۶) سيمای شهرستان ميناب. دفتر برنامه‌ريزي و بودجه.

اشرف‌زاده، م.، کرمی، م. و درویش، ج. (۱۳۸۹) بررسی رابطه تنوع و فراوانی جوندگان با پوشش گیاهی و ارتفاع در اندوختگاه زیست‌سپهر گنو (استان هرمزگان)، نشریه محیط زیست طبیعی دانشگاه تهران ۶۲(۲۱): ۱ تا ۱۳.

اشرف‌زاده، م.، کرمی، م. و درویش، ج. (۱۳۸۶) بررسی ریخت‌شناسی و ریخت‌سنگی زیرخانواده جریلینه (Gerbillinae Gray, 1825) در اندوختگاه زیست‌سپهر گنو (استان هرمزگان)، مجله زیست‌شناسی ایران ۲۰(۱): ۱۱۰ تا ۱۲۱.

قدیریان، ط. و اشرف‌زاده، م. (۱۳۸۶) بررسی فون جوندگان جزیره قشم، دومین همایش پژوهشی کاربرد مطالعات بیوسیتماتیک جوندگان ایران. دانشگاه فردوسی، مشهد.

زهزاد، ب. و مجذوبیان، ه. (۱۳۷۶) شناسنامه منطقه حفاظت شده گنو. اداره کل حفاظت محیط زیست استان هرمزگان.

مؤمن‌زاده، م.، درویش، ج.، توتویان، ف. و سرمه، م. (۱۳۸۰) بررسی تعیین سن و ارتباط آن با صفات جمجمه‌ای جرد ایرانی و جرد لیبی استان خراسان. مقالات دهمین کنفرانس سراسری زیست‌شناسی ایران، دانشگاه شیراز، ایران.

نجفی شبانکاره، ک.، جلیلی، ع.، خراسانی، ن.، جمزاد، ز. و عصری، ی. (۱۳۸۴) فلور و شکل‌های زیستی و کوروتیپ‌های گیاهان منطقه حفاظت شده گنو. مجله پژوهش و سازندگی ۵۰: ۶۹ تا ۶۲.

- Abu Baker, M. A. and Amr, Z. (2003) A morphometric and taxonomic revision of the genus *Gerbillus* (Mammalia, Rodentia, Gerbillidae) in Jordan with notes on its current distribution. *Zoologische Abhandlungen* 50: 163-175.
- Agrawal, V. C. (2000) Taxonomic studies on Indian Muridae and Hystricidae (Mammalia: Rodentia). Records of the Zoological Survey of India. Miscellaneous Publication, Occasional Paper 180: 1-177.
- Aulagnier, S. and Thevenot, M. (1986) Catalogue des mammifères sauvages du Maroc. Travaux de l'Institut Scientifique, Serie zoologie, Rabat 41: 1-164.
- Brohi, M. A. and Fakhri, Sh. (2006) Survey of small mammals of Hingol national park Balochistan. *Records Zoological Survey of Pakistan* 17: 7-10.
- Corbet, G. B. (1978) The mammals of the Palaearctic region: A taxonomic review. British Museum (Natural History), London.
- Darvish, J., Siah sarvie, R., Mirshamsi, O., Kayvanifar, N., Hashemi, N. and Sadegie Shakib, F. (2006) Diversity of the rodents of northeastern Iran. *Iranian Journal of Animal Biosystematics* 2: 57-76.
- Dobigny, G., Moulin, S., Cornette, R. and Gautun, G. C. (2001) Rodents from Adrar des Iforas, Mali (Chromosomal data). *Mammalia* 65 (2): 215-220.
- Dobigny, G., Nomao, A. and Gautun, G. C. (2002) A cytogeographic survey of rodents from Niger: Implications for systematics, biodiversity and biogeography. *Mammalia* 66 (4): 495-523.
- Ellerman, J. R. (1940) The families and genera of living rodents: Rodents other than Muridae. Trustees of the British Museum (Natural History), London.
- Environment Agency-Abu Dhabi (2008) Terrestrial environments of Abu Dhabi Emirate, United Arab Emirates.
- Granjon L., Aniskin, V., Volobouev, V. and Sicard, B. (2002) Sand-dwellers in rocky

- habitats: a new species of *Gerbillus* (Mammalia : Rodentia) from Mali. *Zoological Society of London* 256: 181-190.
- Granjon, L., Shenbrot, G. and Scott, D. (2008) *Gerbillus nanus*. IUCN Red List of Threatened Species. Version 2010.4. Retrieved from www.iucnredlist.org.
- Harrison, D. L. and Bates, P. J. J. (1991) The mammals of Arabia. 2nd ed., Harrison Zoological Museum, Sevenoaks.
- Khaje, A. and Meshkani, J. (2010) A study of intraspecies variations of Indian Jerbil, *Tatera indica* Hardwicke, 1807 (Muridae, Rodentia) in eastern border of Iran. *Pakistan Journal of Biological Sciences* 13 (2): 59-65.
- Lay, D. M. (1983) Taxonomy of the genus *Gerbillus* (Rodentia: Gerbillinae) with comments on the applications of generic and subgeneric names and an annotated list of species. *Zeitschrift für Säugetierkunde* 48:329-354.
- Mirshamsi, O., Darvish, J. and Kayvanfar, N. (2007) A preliminary study on Indian Gerbil, *Tatera indica* Hardwicke, 1807 at population level in eastern and southern parts of Iran (Rodentia: Muridae). *Iranian Journal of Animal Biosystematics* 3(1): 49-61.
- Misonne, X. (1959) Analyse zoogéographique des mammifères de l'Iran. Mémoires de l'Institut royale des Sciences naturelles de Belgique (2) 59: 1-157.
- Moradi, M. and Kivanc, E. (2003) A study on the morphology, karyology and distribution of *Ellobius Fisher*, 1814 (Mammalia: Rodentia) in Iran. *Turk Journal of Zoology* 27: 281-292.
- Nowak, R. M. (1991) Walker's Mammals of the World. 4th ed., Johns Hopkins University Press, Baltimore.
- Panteleyev, P. A. (1998) The rodents of the Palaearctic fauna: composition and areas. Russian Academy of Sciences, Moscow.
- Petter, F. (1975) Subfamily Gerbillinae. In: The mammals of Africa: An identification manual (eds. Meester, J. and Setzer, H. W) 7-12. Smithsonian Institution, Washington, D.C.
- Pradhan, M. S. and Talmale, S. S. (2009) A checklist of valid Indian rodent taxa (Mammalia: Rodentia). Zoological Survey of India, Western Regional Centre, Pune, Maharashtra, India.
- Shank, Ch. C. (2008) Biodiversity Profile of Afghanistan, An Output of the National Capacity Needs Self-Assessment for Global Environment Management (NCSA) for Afghanistan. United Nations Environment Programme.
- Siah sarvie, R. and Darvish, J. (2007) New Records of Naked-footed Gerbil *Gerbillus nanus* and Pygmy Gerbil *Gerbillus henleyi* (Rodentia, Muridae) from Iran. *Iranian Journal of Animal Biosystematics* 3 (1): 43-48.
- Volobouev, V. T., Lombard, M., Tranier, M. and Dutrillaux, B. (1995) Chromosome banding study in Gerbillinae (Rodentia): Comparative analysis of *Gerbillus poecilops*, *G. henleyi* and *G. nanus*. *Journal of Zoological Systematics and Evolutionary Research* 33: 54-61.
- Wilson, D. E. and Reeder, D. M. (2005) Mammal species of the world, A Taxonomic and Geographic Reference.3rd ed., Johns Hopkins University Press, Baltimore, Maryland.

A study of intraspecies variations of Baluchistan Gerbil, *Gerbillus nanus* Blanford, 1875 (Rodentia: Muridae) in Hormozgan Province, Iran

Mohammad Reza Ashrafzadeh^{*1}, Mahmoud Karami², Jamshid Darvish³, Taybe Shahi⁴ and
Taher Ghadirian⁵

¹ Department of Environment, Faculty of Natural Resources, Khorramshahr University of Marine
Science and Technology, Iran

² Department of Environment, Faculty of Natural Resources, University of Tehran, Iran

³ Department of Biology, Faculty of Sciences, University of Ferdowsi, Iran

⁴ Department of Environment, Hormozgan Province, Iran

⁵ Plan for the Land Society, Tehran, Iran

Abstract

In the present study three populations of Baluchistan Gerbil (*Gerbillus nanus*) from different localities of Hormozgan Province (Geno Protected Area, Minab County and Qeshm Island) were compared according to morphometrical and ecological characters. 41 specimens of adult *G. nanus* were collected by live traps (Sherman traps, Havahart Traps and Locally made traps) from the above-mentioned regions. Although we conducted field studies from 0 height to 2300 meters in these regions, specimens of the *G. nanus* were caught only in height 700>. According to our field observations, this species is nocturnal. At first, five external, 15 cranial- dental characters were measured and then ratios of measured characters to head and body length were calculated. The normality of data was computed by Kolmogorov- Smironov test. Descriptive statistics were calculated for characters and ratios. The results showed that average of 12 characters from 20 characters in Geno specimens was greater than the other two. Also, the average of 18 ratios from 21 ratios in Qeshm specimens was greater than that the other two. But, the average of 14 characters in Qeshm specimens was lower than those two others. Significance was tested using one-way ANOVA followed by a Duncan test. The results showed that there were significant differences in six from 20 characters and 14 from 21 ratios in three regions.

Key words: *Gerbillus nanus*, Interaspecies variations, Hormozgan province